

گزارش نخستین گردهمایی عمومی کارزار رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی

نخستین گردهمایی کارزار بین المللی برای برگزاری محاکمه رژیم جمهوری اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت و کشتار وحشیانه ی زندانیان سیاسی در دهه ی شصت، در روز یکشنبه بیست دسامبر ۲۰۰۹ ده روز پس از اعلام موجودیت و علنی شدن کارزار در اتاق پالتاکی "ایران تریبونال" بر گزار شد.

در ابتدا دو تن از سخنگویان کارزار داریوش افشار و ایمان شیرعلی در باره ی ضرورت و چگونگی این حرکت بنوبه ی خود توضیحاتی دادند و سپس وقت طرح سوال در اختیار حاضرین در گردهمایی گذاشته شد.

در ادامه بابک عماد یکی از بنیانگذاران این حرکت به گزارش فعالیت های سازمان یافته ی تا کنونی برای پیش برد این امر پرداخت و به سهم خود به پاره ای از سوالات طرح شده از جمله دلیل انتخاب اسم ایران تریبونال، تاریخچه ی این حرکت و خواستگاه، اهداف و هویت این حرکت پاسخ داد.

بابک عماد بر این نکته که اساسا طرح دادگاه و شاکیان حقیقی و حقوقی آن خانواده های جانبازان دهه ی خونین شصت و جان بدربرندگان از این کشتارها هستند، به توضیح نمادین بودن این دادگاه و تشابه آن با دادگاه راسل پرداخت.

در بخش بعدی وقت اظهار نظر و گفتگو در اختیار حاضرین در گردهمایی قرار گرفت. شرکت کننده گان صمیمانه به طرح نظرات و پیشنهادات خود پرداخته و بر ضرورت تاریخی محاکمه رژیم جمهوری اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت پافشاری کردند. از سوی برخی شرکت کنندگان بحث هایی نیز در خصوص اعلام هویت نه تنها فردی و حقیقی و تشکیل دهندگان و فعالان کارزار بلکه هویت سیاسی آن ها طرح شد.

در ادامه ی جلسه تعدادی از فعالین کارزار ضمن تاکید بر شفافیت و هویت تشکیل دهندگان و فعالان کارزار و حفظ حرمت و تعلقات سیاسی افراد بر این نکته تاکید داشتند که این کارزار اساسا مردمی، جنبشی و فراگیر است و خانواده های جان باخته گان و جان به دربرندگان از کشتارهای دهه شصت، پیش و بعد از آن پایه های اصلی آن را تشکیل می دهند و شرکت در آن صرفا فردی و از موضع عضو یک حرکت اجتماعی است. طبعا هر گونه حمایت و اعلام کمپین حمایتی از جانب سازمان های سیاسی که اعضا و فعالین شان را در این واویلای بیرحمی و کشتار از دست داده اند باعث تقویت این حرکت و دلگرمی تشکیل دهندگان و فعالان کارزار خواهد بود.

در این گردهمایی بیش از دویست نفر شرکت داشتند. حاضرین به سهم خود بر ضرورت کار تاکید کرده و در فضایی بسیار صمیمی ضمن آرزوی موفقیت برای این کارزار مردمی جهانی، از آن پشتیبانی کرده و پیشنهادات خود را طرح و تعدادی برای همکاری ابراز آمادگی کردند.

نحوه آغاز این حرکت و پیشبرد مراحل دوگانه دادگاه به روشنی و شفافیت در اسناد منتشر شده کارزار منعکس شده است. این اسناد در وب سایت کارزار به نشانی www.irantribunal.com منتشر شده اند. بیانیه کارزار و اسامی تشکیل دهنده گان آن و افرادی که بعد از علنی شدن کارزار در ده دسامبر ۲۰۰۹ به آن پیوسته اند، یک بار دیگر برای اطلاع عموم در زیر به این گزارش اضافه می شود.

بیانیه

کارزار تدارک دادگاه بین المللی

برای رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی در زندان های ایران

در تابستان سال ۱۳۶۷ شمسی، رژیم جمهوری اسلامی هزاران زندانی سیاسی را که دوران زندان و محکومیت خود را می گذرانند از سلول های زندان ها بیرون کشید و همه را از زن و مرد، دست بند و چشم بند

زد و با درنده‌خونی هرچه تمام‌تر در آمفی تئاترها و سالن‌های نمازخانه‌های زندان‌ها به دار آویخت و یا تیرباران کرد. در این کشتار سبعانه، نه دادگاهی در کار بود و نه اخطار و هشدار. تنها، یک کمیسیون مرگ، متشکل از سرسپردگان رژیم، با در دست داشتن حکم قتل زندانیان سیاسی از سوی خمینی، با چند پرسش کوتاه و پاسخ‌هایی که در مقابل آن می‌گرفت حکم مرگ صادر می‌کرد. بسیاری از این زندانیان، پیش از آن، به دادگاه رفته و حکم‌های زندان گرفته بودند و برخی از آنان حتی دوران محکومیت خود را گذرانده بودند.

آمار دقیق جانباخته‌گان این کشتار همگانی روشن نیست. رژیم جمهوری اسلامی، از دادن هرگونه اطلاعات در باره این کشتارها و مکان گورهای دسته‌جمعی جانباخته‌گان این بیداد عظیم خوداری می‌کند؛ اما، تاکنون نام پنج‌هزار نفر از این جانباخته‌گان، به وسیله خانواده‌ها، احزاب، سازمان‌های سیاسی و نهادهای حقوق بشری روشن شده است و گورستان خاوران در جنوب تهران، یکی از گورهای شناخته شده‌ای است که بازماندگان و خانواده‌های زندانیان سیاسی از آن اطلاع یافته‌اند و دهم شهریور هر سال به‌یاد و در گرامی-داشت عزیزان خود در آن گرد هم می‌آیند.

کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷، در ادامه و نقطه اوج کشتار مخالفان جمهوری اسلامی بود که به ویژه می‌توان از آن در سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۳ نام برد که در این مدت بیش از ۲۰۰۰۰ تن ناپدید شدند و یا زیر شکنجه، یا در برابر جوخه‌های مرگ جان سپردند. اکنون نیز در خیزش‌های اخیر و حضور میلیونی مردم ایران در خیابان‌ها در اعتراض به سلطه تبه‌کارانه رژیم جمهوری اسلامی، نیروهای انتظامی با درنده‌خونی به مردم هجوم آوردند و با سرکوب، دستگیری، شکنجه و کشتار ده‌ها تن از تظاهرکنندگان برگ‌های دیگری بر این کارنامه جنایت‌کارانه افزودند.

اینک،

ما، گروهی از خانواده‌های این جان‌باخته‌گان، بخشی از زندانیان سیاسی جان‌بدر برده از کشتارهای دهه ۱۳۶۰، فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برای برابری خواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق کودکان و دیگر زمینه‌های مبارزاتی، از دو سال پیش با برگزاری جلسات بسیاری برای ارزیابی زمینه‌ها بر آن هستیم که رژیم جمهوری اسلامی را به جرم جنایت علیه بشریت در یک دادگاه نمادین بین‌المللی به محاکمه بکشیم. این دادگاه بر آن است که کشتار زندانیان سیاسی، این تراژدی بزرگ انسانی و سایر قتل‌های رژیم را در مرکز توجه افکار عمومی مردم ایران و جهان قرار دهد.

به راستی،

فاجعه بزرگ و فراموش ناشدنی کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ به اندازه‌ای جنایت کارانه است که ما آن را به تنهایی برای محکومیت و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران کافی می‌دانیم. از این رو،

از همه مردم آزاده و آگاه، از زن و مرد و جوان، از روزنامه‌نگاران و فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برای برابری خواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق و دیگر زمینه‌های مبارزاتی درخواست می‌کنیم به هر وسیله که ممکن است برای پیش‌برد عملی این دادگاه و اجرای این رسالت انسانی-تاریخی و در همبستگی با کارزار بسیج افکار عمومی مردم ایران و جهان، از این پیکار عدالت-خواهانه پشتیبانی کنند.

جمعی از خانواده‌های جانباخته‌گان دهه ۶۰- تهران، جمعی از مادران خاوران، جمعی از مادران جانباخته‌گان ده پنجاه و دهه شصت، مادر سلاخی (مادر جانباخته‌گان سلاخی و مادر همسر جان باخته محمود محمودی)، مانی یوسفی (خانواده جان باخته؛ پدر و دو دانی)، مادر عصمت وطن پرست (مادر جانباخته‌گان جلیله و اعظم صیادی، خواهر جانباخته‌گان محمود، علی و منوچهر وطن پرست، خاله جان باخته جواد رحمانی)، ایمان شیرعلی (فرزند جان باخته ایرج شیرعلی، فعال سیاسی-اجتماعی)، شهرار کایدپور (خواهر جان باخته داریوش کایدپور)، شکوفه منتظری (فرزند جان باخته حمید منتظری)، رخشنده حسین پور رودسری (همسر جان باخته علی مهدی زاده ولوجردی، خواهر جانباخته‌گان حمید و رحیم حسین پور رودسری)، زیریر

جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانباخته‌گان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، حیدر جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانباخته‌گان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، محمدعلی زند کریمی(برادر جان باخته رنوف زارعی، زندانی سیاسی سابق)، سعید منتظری(برادر جان باخته حمید منتظری، فعال سیاسی)، شهلا طالبی(همسر جان باخته حمید حیدری، زندانی سیاسی سابق)، سهراب خوشبویی (برادر جانباخته‌گان سیروس، غلامعلی و ساسان خوشبویی)، زری عرفانی(خواهر جان باخته محمدحسین عرفانی)، مینا لبادی(همسر جان باخته علی اصغر ضیغمی)، ناهید سروسستانی(خواهر جان باخته رستم اکبرپور، فیلم ساز)، سیروس آذری(برادر جان باخته خسرو دستاران، فعال سیاسی)، ضرغام اسدی(برادر جان باخته غضنفر اسدی، خواهرزاده جان باخته مسعود اسدی، فعال سیاسی)، نیا سروسستانی(برادر جان باخته رستم اکبرپور، فعال سیاسی)، حسن مکارمی(همسر جان باخته فاطمه زارعی، هنرمند نقاش، خط نگار)، لاله بازرگان(خواهر جان باخته بیژن بازرگان)، نشمیل هندوش(خواهر جان باخته ناصر هندوش)، مریم نوری(همسر جان باخته رحمت فتحی، زندانی سیاسی سابق)، شهلا مولوی(همسر جان باخته جواد بهاریان شرقی، زندانی سیاسی سابق)، حسین زلزاده(برادر جان باخته ابراهیم زلزاده، فعال سیاسی)، نهضت اشتراکی(فرزند جان باخته سلطانی اشتراکی)، بیژن آل کنعان(برادر جان باخته ساسان آل کنعان، زندانی سیاسی سابق)، حسین حسینجانی مقدم(برادر جان باخته فرزانه حسینجانی مقدم، زندانی سیاسی سابق)، بانو صابری(همسر جان باخته عباسعلی منشی رودسری)، سهیلا نیک نژاد(خانواده جانباخته‌گان علی اکبر مرادی، علی اشرف مرادی و علی پاشانی، فعال سیاسی)، آذر آل کنعان(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد جواد محبی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رامین عبدالهی(زندانی سیاسی سابق، عضو موسس کانون شوراهای غرب تهران)، شکیب محب(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پیمان پیران(فعال دانشجویی، زندانی سیاسی سابق)، منصوره باشکندی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، احمد موسوی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، هزیر پلاسچی(نویسنده، روزنامه نگار)، جعفر مرادی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، علی آشناگر(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد خوش ذوق(زندانی سیاسی سابق)، مجید میرزانی(زندانی سیاسی سابق)، منصور کوشان(نویسنده)، ایرج جنتی عطانی(نمایشنامه نویس، کارگردان تئاتر، ترانه سرا)، حسین محمدی(زندانی سیاسی سابق)، منوچهر صفرعلی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سعید عرب(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، عباس سماکار(شاعر، نویسنده)، ژیل مساعد(شاعر، نویسنده)، بهروز پرتو(فعال سیاسی)، محمد نبوی(حقوقدان، فعال سیاسی)، صدیقه محمدی(فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، احمد اسکندری(کارشناس کرد)، نعمت آزر(شاعر، پژوهشگر زبان و ادبیات فارسی، عضو موسس کانون نویسندگان ایران، زندانی سیاسی رژیم سلطنتی)، بابک رحیمی(فعال سیاسی، روزنامه نگار)، وحید ولی زاده(روزنامه نگار، نویسنده)، بابک عماد(فعال سیاسی، زندانی سیاسی سابق)، شهین پویا(فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، اسفندیار منفردزاده(موسیقی دان)، الناز محبوب(روزنامه نگار، فعال جنبش زنان)، حسین صلواتی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، جمعی از زندانیان سیاسی سابق(تهران، گیلان، کردستان)، شاهین نجفی(هنرمند-خواننده)، پویان دانشیان(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سیاوش سلطانی(زندانی سیاسی سابق)، جمشید پایداری(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مهرنوش شفیعی(زندانی سیاسی سابق)، اسماعیل حق شناس(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، اردوان زیبرم(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مسعود بلوچ(فعال حقوق بشر، مسئول رادیو بلوچی)، بنفشه ایزدی(زندانی سیاسی سابق)، میترا لاگر(زندانی سیاسی سابق)، مهرداد آهنگر(فعال سیاسی)، مسعود رنوف(کارگردان، هنرمند نقاش)، رضا آزاد(زندانی سیاسی سابق، هنرمند نقاش)، ایرج مصداقی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، داریوش افشار(فعال حقوق بشر)، فرمان سیابی(زندانیان سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پانته آ بهرامی(زندانی سیاسی سابق، فیلمساز)، شکوفه سخی(زندانی سیاسی سابق، پی اچ دی علوم سیاسی)، حسین مهینی(سینماگر، عکاس)، سوسن بهار(دبیر جمعیت الغای کار کودکان، سردبیر فصلنامه کودک و جوان داروک)، صلاح بختیار(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رویا صادقی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، زمان مسعودی(فعال سیاسی، سخنگوی حزب چپ آلمان-هامبورگ)، نصرت تیمورزاده(فعال سیاسی)، شیدا جهان بین(روزنامه نگار، فعال دانشجویی)، حمید کمالی(زندانی سیاسی دو رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی، فعال سیاسی).

لیست اسامی جدید که بعد از اعلام عمومی کارزار در ده دسامبر ۲۰۰۹ به کارزار پیوسته اند.

اکرم بیرانوند(خانواده جانبخته‌گان نصرت و محمود بیرانوند، زندانی سیاسی سابق)، رویا رضائی
جهرمی(خواهر جانبخته‌گان بیژن، بهنام، کاوس و منوچهر رضائی جهرمی)، ویدا، گیتا و سیما رستم
علیپور(خواهران جان باخته پرویز رستم علیپور)، گیتا رستم علیپور(همسر جان باخته محمد نبی جدیدی)،
ویدا رستم علیپور(همسر جان باخته مجید ایوانی)، رضا کعبی(برادر جانبخته‌گان شهلا و نسرين کعبی)،
رنوف کعبی(برادر جانبخته‌گان شهلا و نسرين کعبی)، خاطره معینی(خواهر جان باخته هیبت الله معینی)،
مهناز قزلو(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، فرزانه ذولفی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، جلال
محمد نژاد(فعال سیاسی)، بیژن هدایت(فعال سیاسی، سردبیر نشریه نگاه)، بهرام رحمانی(فعال سیاسی،
نویسنده)، شادی صدر(حقوقدان)، رها بحرینی(دانشجوی حقوق)، سایه سیرجانی(مشاور حقوقی)، برهان
عظیمی(فعال سیاسی، فعال کارگری)، کیومرث گودرزی(زندانی سیاسی سابق)، حسن جعفری(فعال سیاسی)،
صلاح ایراندوست(سایت ایران تریبون)، ناصر طاهری(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، یوسف
اکرمی(فیلم ساز در تبعید)،

کارزار تدارک دادگاه بین‌المللی

برای رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی در زندان‌های جمهوری اسلامی

آدرس ایمیل تماس:

info@irantribunal.com